

ת"פ 19151/08/12 - מדינת ישראל נגד ש' צ'

04 פברואר 2014

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 19151-08-12 מדינת ישראל נ' צ'
ת"פ 19155-08-12

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
המאשימה
נגד
הנאשם
ש' צ'
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נדב רייכמן

ב"כ הנאשם - עו"ד ארז צברי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובשתי עבירות של איומים.

בתאריך 14/8/12, במהלך ויכוח עם אשתו - המתלוננת, אחז הנאשם בראשה ודחף אותה לעבר ספה. כתוצאה מכך, נגרם למתלוננת שטף דם בזרועה. כאשר הגיעה המתלוננת לפתח הבית וביקשה לקחת עמה את ילדתם, הגיע הנאשם ואמר לה כי אם תיקח את הילדה הוא ירצח אותה.

ביום 15/8/12 המתלוננת שעזבה יום קודם לכן לבית הוריה, חזרה אל הבית על מנת ליטול משם חפצים אישיים ואז, בעודו אחוז מכשיר שיוף עשוי ברזל, איים עליה הנאשם כי יפגע בה.

הוגש גיליון הרישום הפלילי בעניינו של הנאשם המעלה כי הוא יליד 1981 ובעברו הרשעה אחת מיום 13/6/11 בגינה

עמוד 1

נידון למאסר מותנה שהוא בר הפעלה בעניינו.

הצדדים הגיעו למעין הסדר טיעון, שכן למעשה סיכמו על משך תקופת העונש אשר תוטל על הנאשם, אלא שנחלקו דעותיהם באשר לאופן ריצוי העונש. התביעה סברה לאחר שעיינה בתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, כי יש להטיל עונש זה בדרך של כליאה ממשית, בעוד ב"כ הנאשם סבור כי בנסיבות הכוללות ולאור הדרך שבכל זאת עשה הנאשם על מנת לתקן דרכיו ומטעמים נוספים שפירט, יש מקום להורות כפי שחשבו מלכתחילה לעשות, טרם קבלת תסקיר שירות המבחן, דהיינו להורות על ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות.

יש לראות במעשים חומרה שכן מדובר באיומים בתא המשפחתי ואין צורך להכביר במילים על הערך המוגן הנפגע במקרים אלה, כאשר נפגעים שלומה, גופה וכבודה של המתלוננת וביתה שהוא מקום מבטחה, אינו כזה עוד. גם לעניינו, אכן עזבה המתלוננת את הבית בעקבות האירוע הראשון.

עוד יש לזכור כי זו אינה הפעם הראשונה בה הורשע הנאשם בעבירה מעין זו וכי כאמור, בשנת 2011 הורשע באותן עבירות, אשר הופנו גם הן אל אשתו המתלוננת.

שירות המבחן, בתסקירו, הביא את הרקע של הנאשם ונסיבותיו האישיות ותחילה ביקש לשלבו בטיפול, על מנת לבחון את הדרך החדשה אשר יבחר לו, שכן מדובר היה במי שהתקשה לשלוט על דחפים תוקפניים.

הנאשם הופנה ב- 3/13 למרכז דולב, לטיפול באלימות במשפחה ואכן השתלב בקבוצה טיפולית. כפי שמסר שירות המבחן, הרי שבחודש 6/13 הפסיק הנאשם להגיע לטיפול. נותק הקשר עמו. עם זאת שוחח שירות המבחן עם המתלוננת אשר מסרה כי מאז ביצוע העבירה השתפרה התקשורת בינה לבין הנאשם וכי לאחרונה חזר הנאשם להתגורר בבית ומגלה כיום יתר מעורבות ושותפות פעילה בגידול הילדים ובניהול הבית.

שירות המבחן התרשם מהעדר מוטיבציה, חוסר רצינות ומחויבות מצד הנאשם להליך הטיפולי ולכן נמנע מהמלצה.

המתלוננת העידה לעניין העונש ומסרה לתסקיר שירות המבחן, כי אכן כיום חל שיפור משמעותי בהתנהגותו של הנאשם, הן בקשר עמה והן בקשר עם הילדים ועוד סיפרה כי לא התכוונה מלכתחילה כי פנייתה למשטרה תרחיק לכת עד כדי כך.

בדברו האחרון, ציין הנאשם כי אינו מבין כיצד הוגדר כחסר מחויבות, כאשר עשה הכל על מנת לשפר דרכיו.

לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות במקרה זה ושקלתי את כלל השיקולים של האינטרסים הציבוריים מחד ושל נסיבותיו האישיות של הנאשם מאידך גיסא, מצאתי להיענות לבקשתה של ההגנה ולא בלי היסוס. התחשבתי בין היתר בכך שהרשעתו הקודמת של הנאשם משנת 2011 עוסקת בעבירות שבוצעו בשנת 2008 וכן התחשבתי בכך שהנאשם עשה

דרך מסוימת לתיקון דרכיו וכי כך מעידה המתלוננת וכי הם חזרו להתגרר יחדיו ויש מקום לתת להם לשקם את חיי המשפחה.

על כן ועל פי הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים, אני גוזרת על הנאשם חודש וחצי מאסר לריצוי בפועל. אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים מתיק 1012/09, של בית משפט השלום ברחובות, במצטבר לעונש המאסר שהוטל, כך שסך הכל ירצה הנאשם 5.5 חודשי מאסר בפועל. אני מורה כי עונש מאסר בפועל זה ירוצה בדרך של עבודות שירות, באופן ובמתכונת שיקבע הממונה על עבודות השירות, בחוות דעתו מיום 28/1/14.

כן אני מטילה על הנאשם בנוסף 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה כלשהי, שעניינה אלימות או איומים.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 2/3/14, בשעה 08:00, ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובביקורות הפתע שתערכנה בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המנהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ד, 04/02/2014 במעמד הנוכחים.

עינת רון, סגנית נשיאה

אתי כהן

הוקלדעלידיאיריתשיר